

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sygn. akt KR VI R 50/19

DECYZJA nr KR VI R 50/19

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich, w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Bartłomiej Opaliński, Wiktor Klimiuk, Łukasz Kondratko, Jan Mosiński,
Sławomir Potapowicz, Adam Zieliński

na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 sierpnia 2021 r.,

po rozpoznaniu sprawy w przedmiocie:

decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 11 sierpnia 2006 r., nr 1006/06, w przedmiocie
nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej działkę ewidencyjną
nr 1006 z obrębu 1006 dla której Sąd Rejonowy dla W 1006 - M 1006 w W 1006
X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr 1006/06, oznaczonej
dawnym numerem hipotecznym 1006.

oraz decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 11 sierpnia 2006 r., nr 1006/06, w przedmiocie
nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej
działkę ewidencyjną nr 1006 z obrębu 1006 dla której Sąd Rejonowy dla W 1006
M 1006 w W 1006 X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr
1006/06, oznaczonej dawnym numerem hipotecznym 1006 i nieruchomości
położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej działkę ewidencyjną nr
z obrębu 1006, dla której Sąd Rejonowy dla W 1006 M 1006 w W 1006 X Wydział
Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr 1006/06, oznaczonej dawnym
numerem hipotecznym 1006.

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, L... z siedzibą w W
A B..., P B..., D B..., H F M
M..., M..., P..., J..., P..., K..., R..., B...
Ś..., M..., Ż..., następców prawnych Zd... Ś...
I... SA z siedzibą w W..., G... C... M... sp. z o.o. z siedzibą
w W..., „L... z siedzibą w W... C... C... M...
sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W..., z siedzibą w W... T... O...
D... z siedzibą w W..., P... K... R... K..., P...
W... D... W...

na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.
o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych
dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r.
poz.795; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.) w zw. z art. 156 §1 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 14
czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735; dalej:
k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 i art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.,
a także na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

orzeka:

- 1. stwierdzić wydanie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 12.07.2006 r., nr [...], z naruszeniem prawa,**
- 2. utrzymać w mocy decyzję Prezydenta m.st. Warszawy z dnia [...], nr [...]**

UZASADNIENIE

I.

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja), działając na podstawie art. 15 ust. 2 i 3, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. wszczęła z urzędu postępowanie rozpoznawcze w sprawie o sygn. akt KR VI R 50/19, dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 10 sierpnia 2006 r., nr 1000/2006 w przedmiocie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej działkę ewidencyjną nr 1000/001 z obrębu 1000/001, dla której Sąd Rejonowy dla Włocławek - M. St. Warszawy w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr 1000/001/2006/001 oznaczonej dawnym numerem hipotecznym 1000/001/2006/001. Postanowienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. Przewodniczący Komisji zawiadomił o wszczęciu postępowania rozpoznawczego przez Komisję strony: Miasto Stołeczne Warszawa, Iłostokowa 15, z siedzibą w Warszawie, Al. B. Pruskiego 1, P. 1000, D. 1000, B. 1000, H. 1000, F. 1000, M. 1000, P. 1000, J. 1000, P. 1000, K. 1000, R. 1000, B. 1000, Ś. 1000, M. 1000, Ż. 1000 i następców prawnych Z. 1000, Ś. 1000. Zawiadomienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. właściwe organy administracji oraz sądy zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania rozpoznawczego przez Komisję w trybie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Postanowienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. Komisja zwróciła się do Społecznej Rady o wydanie opinii w przedmiocie wyżej opisanej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 10 sierpnia 2006 r., nr 1000/2006. Społeczna Rada złożyła wnioskowaną opinię w dniu 10 sierpnia 2021 r.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. Komisja, działając na podstawie art. 15 ust. 2 i 3, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., wszczęła również z urzędu postępowanie rozpoznawcze w sprawie o sygn. akt KR VI R 51/19, dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 10 sierpnia 2006 r., nr 1000/2006 w przedmiocie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej działkę ewidencyjną nr 1000/001 z obrębu 1000/001, dla której Sąd Rejonowy dla Włocławek - M. St. Warszawy w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr 1000/001/2006/001 oznaczonej dawnym numerem hipotecznym 1000/001/2006/001.

z obrębu [redacted] dla której Sąd Rejonowy dla W [redacted] -M [redacted] w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr [redacted] oznaczonej dawnym numerem hipotecznym [redacted] i nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, stanowiącej działkę ewidencyjną nr [redacted] z obrębu [redacted] dla której Sąd Rejonowy dla W [redacted] -M [redacted] w W [redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted] oznaczonej dawnym numerem hipotecznym [redacted]. Postanowienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. Przewodniczący Komisji zawiadomił o wszczęciu przez Komisję postępowania rozpoznawczego w sprawie o sygn. akt KR VI R 51/19 strony: Miasto Stołeczne Warszawa, L [redacted] z siedzibą w W [redacted] i K [redacted] R [redacted]. Zawiadomienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. właściwe organy administracji oraz sądy zostały zawiadomione o wszczęciu przez Komisję postępowania rozpoznawczego w sprawie o sygn. akt KR VI R 51/19 w trybie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Postanowienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 10 grudnia 2019 r.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. Komisja zwróciła się do Społecznej Rady o wydanie opinii w przedmiocie wyżej opisanej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia [redacted] 2006 r., nr [redacted]. Społeczna Rada złożyła wnioskowaną opinię w dniu 10 sierpnia 2021 r.

Postanowieniami z dnia: 17 grudnia 2019 r. i z dnia 15 lutego 2020 r., sygn. akt KR VI R 50/19, Komisja wezwała odpowiednio świadków: S [redacted] R [redacted] oraz L [redacted] G [redacted] E [redacted] G [redacted], E [redacted] K [redacted], E [redacted] K [redacted], H [redacted] K [redacted] K [redacted] L [redacted], U [redacted] L [redacted] W [redacted] L [redacted], A [redacted] R [redacted] A [redacted] R [redacted] S [redacted] S [redacted] i B [redacted] Ś [redacted] do złożenia zeznań na piśmie. Postanowienia te zostały ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna odpowiednio w dniach 10 grudnia 2019 r. i 3 marca 2020 r.

S [redacted] R [redacted] i złożył zeznania na piśmie w dniu 7 stycznia 2020 r. (Prezentata MS), W [redacted] I [redacted] w dniu 13 marca 2020 r. (data stempla pocztowego na kopercie), E [redacted] i H [redacted] K [redacted] w dniu 18 marca 2020 r. (data stempla pocztowego na kopercie), B [redacted]

Ś... w dniu 9 kwietnia 2020 r. (data stempla pocztowego na kopercie) i E...
G... w dniu 24 czerwca 2020 r. (data stempla pocztowego na kopercie).

Pismem z dnia 1 września 2020 r. (prezentata MS: 7 września 2020 r.) L... z siedzibą w W... wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na przewlekle prowadzenie postępowania rozpoznawczego w sprawie o sygn. akt KR VI R 50/19. Skarżąca wniosła o stwierdzenie dopuszczenia się przez Komisję przewlekłego prowadzenia postępowania oraz zobowiązanie organu do: wydania decyzji lub zakończenia postępowania w określonym terminie i stwierdzenia, iż w sprawie decyzja reprivatyzacyjna nie została wydana z naruszeniem prawa.

Pismem z dnia 1 września 2020 r. (prezentata MS: 7 września 2020 r.) L... z siedzibą w W... wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na przewlekle prowadzenie postępowania rozpoznawczego w sprawie o sygn. akt KR VI R 51/19. Skarżąca wniosła o stwierdzenie dopuszczenia się przez Komisję przewlekłego prowadzenia postępowania oraz zobowiązanie organu do: wydania decyzji lub zakończenia postępowania w określonym terminie i stwierdzenia, iż w sprawie decyzja reprivatyzacyjna nie została wydana z naruszeniem prawa.

W dwóch odpowiedziach na powyższe skargi z dnia 7 października 2020 r. Komisja wносиła o ich oddalenie w całości ze względu na bezzasadność skarg. Odnośnie sprawy sygn. akt KR VI R 50/19 Komisja podnosiła, że pomimo podjętych czynności nie ustalono następców prawnych współwłaściciela jednego z lokali wyodrębnionych w budynku przy ul. Drewnianej 7 – Z... Ś...

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt I SAB/Wa 254/20, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zobowiązał Komisję do wydania aktu w sprawie sygn. akt KR VI R 50/19, a dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia ... 2006 r., nr ... – w terminie 4 miesiące od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy. Nadto Sąd stwierdził, że przewlekle prowadzenie przez Komisję postępowania rozpoznawczego nie miało miejsca z rażącym naruszeniem prawa i oddalił skargę w pozostałej części. W jego uzasadnieniu wskazano, że Komisja nie respektowała w toku postępowania zasady szybkości postępowania, lecz było to spowodowane stopniem skomplikowania sprawy i stanem epidemii.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt I SAB/Wa 255/20, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zobowiązał Komisję do wydania aktu w sprawie sygn. akt KR VI R 51/19, a dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia z dnia ..., nr ... – w terminie 4 miesiące od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku

wraz z aktami sprawy. Nadto Sąd stwierdził, że przewlekłe prowadzenie przez Komisję postępowania rozpoznawczego nie miało miejsca z rażącym naruszeniem prawa i oddalił skargę w pozostałej części. W jego uzasadnieniu wskazano, że Komisja nie respektowała w toku postępowania zasady szybkości postępowania, lecz było to spowodowane stopniem skomplikowania sprawy i stanem epidemii.

Wskazane wyżej wyroki uprawomocniły się w dniu 19 kwietnia 2021 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przekazał zaś Komisji odpisy przedmiotowych prawomocnych orzeczeń wraz z aktami spraw w dniu 19 maja 2021 r.

Dodatkowym zawiadomieniem z dnia 15 kwietnia 2021 r., w sprawie sygn. akt KR VI R 50/19, Przewodniczący Komisji zawiadomił o wszczęciu postępowania rozpoznawczego przez Komisję strony: I z siedzibą w W, G C. I M z siedzibą w Warszawie, „L z siedzibą w W G C M: z siedzibą w W, F z siedzibą w W, T O D z siedzibą w W, P K, P W D.

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt KR VI R 50/19 i KR VI R 51/19, Komisja połączyła do wspólnego rozpoznania sprawę o sygn. akt KR VI R 50/19 i sprawę o sygn. akt KR VI R 51/19 oraz postanowiła prowadzić ją dalej pod sygn. akt KR VI R 50/19. Postanowienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 14 lipca 2021 r.

Pismem opatrzonym datą 26 lipca 2021 r. zawiadomiono wszystkie strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to zostało ogłoszone na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości (www.gov.pl/sprawiedliwosc) w zakładce Komisja Weryfikacyjna w dniu 26 lipca 2021 r.

II.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Komisja ustaliła, co następuje:

1. Opis nieruchomości.

1.1. Dawna „N v M W pod Nr Hip. ”, położona przy ul. Drewnianej 7 w Warszawie, Dzielnica Śródmieście, miała powierzchnię 245,86 sążni

kwadratowych, co obecnie stanowi powierzchnię 1 122 m². Na nieruchomości tę aktualnie składają się działki ewidencyjne nr: , wszystkie położone przy ul. Drewnianej 7 w obrębie Właścicielem przedmiotowych działek jest Miasto Stołeczne Warszawa.

1.2. Działka ewidencyjna nr ma powierzchnię 101 m² i jest niezabudowana. Stanowi ona wąski pas gruntu przylegający do ul. Drewnianej i usytuowany pomiędzy budynkiem znajdującym się na działce ewidencyjnej nr a pasem jezdni. Sąd Rejonowy dla W-M w W prowadzi dla niej księgę wieczystą nr Działka ta nie jest obciążona prawami osób trzecich za wyjątkiem użytkowania wieczystego przysługującego w całości L z siedzibą w W

1.3. Działka ewidencyjna nr ma powierzchnię 327 m². Sąd Rejonowy dla W-M w W prowadzi dla niej księgę wieczystą nr Działka ta jest zabudowana na całej powierzchni czterokondygnacyjnym, mieszkalnym i podpiwniczonym budynkiem murowanym, który został wybudowany w 1935 r. Budynek ten w wyniku działań wojennych został uznany za należący do IV kategorii zniszczeń, a więc za częściowo uszkodzony. Jego naprawy dokonał F R oraz lokatorzy zajmujący poszczególne lokale na podstawie umów zawieranych z właścicielem hipotecznym. Z opisu obiektu z dnia 9 listopada 1954 r., a sporządzonego przez Stołeczny Zarząd Budynków Mieszkalnych i Terenów, wynikało, że na posesji znajdowały się czterokondygnacyjny budynek frontowy, murowany i poprzeczna oficyna drewniana.

1.4. Działka ewidencyjna nr obciążona jest użytkowaniem wieczystym na rzecz: L z siedzibą w W w udziale wynoszącym 67/1000 części, I z siedzibą w W w udziale wynoszącym 72/1000 części, G C M z siedzibą w Warszawie w udziale wynoszącym 34/1000 części, „L z siedzibą w W w udziale wynoszącym 35/1000 części, G C M z siedzibą w Warszawie w udziale wynoszącym 24/1000 części, T z siedzibą w W w udziale wynoszącym 80/1000 części, T O D z siedzibą w W w udziale wynoszącym 80/1000 części, I K w udziale wynoszącym 40/1000 części, R K w udziale wynoszącym 72/1000 części, P W w udziale wynoszącym 40/1000 części i D W w udziale wynoszącym 34/1000 części. Nadto w budynku wyodrębniono własność 9 lokali.

1.5. Działka ewidencyjna nr ma powierzchnię 694 m². Sąd Rejonowy dla W-M w W prowadzi dla niej księgę wieczystą nr Jest ona niezabudowana i stanowi podwórko przy budynku usytuowanym na działce ewidencyjnej nr na którym znajdują się: miejsce do parkowania, teren zieleni

i plac zabaw. Działka ta nie jest obciążona prawami osób trzecich za wyjątkiem użytkownika wieczystego przysługującego w całości L [redacted] z siedzibą w W [redacted].

1.6. Ww. działki nie zostały wpisane do rejestru zabytków nieruchomych i archeologicznych województwa mazowieckiego, nie figurują w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz nie zostały wskazane do włączenia do tej ewidencji.

1.7. Działki ewidencyjne nr: [redacted] znajdują się na obszarze, dla którego nie obowiązuje obecnie żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

2. Lokale wyodrębnione w budynku usytuowanym na działce ewidencyjnej nr [redacted]

2.1. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielniczego Warszawa-Śródmieście z dnia [redacted] 1989 r., Nr [redacted] postanowiono o sprzedaży B [redacted] K [redacted] lokalu mieszkalnego nr [redacted] położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu [redacted] 1989 r. poprzez zawarcie przed notariuszem M [redacted] S [redacted], Repertorium [redacted], umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W [redacted] - M [redacted] w W [redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielem jest M [redacted] i P [redacted] (uprzednio B [redacted]).

2.2. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielniczego Warszawa - Śródmieście z dnia [redacted] 1989 r., Nr [redacted] postanowiono o sprzedaży Z [redacted] i B [redacted] Ś [redacted] lokalu mieszkalnego nr [redacted] położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu [redacted] 1990 r. poprzez zawarcie przed notariuszem Z [redacted] K [redacted] Repertorium [redacted], umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W [redacted] - M [redacted] w W [redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. W księdze tej jako właściciele figurują B [redacted] Ś [redacted] i nieżyjący Z [redacted] Ś [redacted].

2.3. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa - Śródmieście z dnia 11 stycznia 1989 r., Nr 100/89, postanowiono o sprzedaży J. K. lokalu mieszkalnego nr 10 położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu 11 lutego 1990 r. poprzez zawarcie przed notariuszem A. S. Repertorium 100/89, umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr 10 Sąd Rejonowy dla W. - M. w W. prowadzi księgę wieczystą nr 100/89. Jego właścicielem jest N. Ż.

2.4. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa - Śródmieście z dnia 11 stycznia 1989 r., Nr 100/89, postanowiono o sprzedaży M. L. lokalu mieszkalnego nr 10 położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu 1 lutego 1990 r. poprzez zawarcie przed notariuszem Z. K. Repertorium 100/89, umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr 10 Sąd Rejonowy dla W. - M. w W. prowadzi księgę wieczystą nr 100/89. Jego właścicielem jest J. P.

2.5. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa - Śródmieście z dnia 11 stycznia 1989 r., Nr 100/89, postanowiono o sprzedaży J. i J. K. lokalu mieszkalnego nr 10 położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu 11 lutego 1989 r. poprzez zawarcie przed notariuszem Z. K. Repertorium 100/89, umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W [redacted] - M [redacted] w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielem jest J [redacted] F [redacted].

2.6. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa - Śródmieście z dnia [redacted] 1989r., Nr [redacted] postanowiono o sprzedaniu Z [redacted] i H [redacted] F [redacted] okalu mieszkalnego nr [redacted] położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu [redacted] 1989 r. poprzez zawarcie przed notariuszem Z [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted] umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Umową z dnia [redacted] 2004 r., sporządzoną przed notariuszem J [redacted] M: [redacted], Repertorium [redacted] Z [redacted] i H [redacted] F [redacted] dokonali zniesienia współwłasności majątku dorobkowego, w ten sposób że F [redacted] F [redacted] posiadając już udział wynoszący 1/2 części w przedmiotowym lokalu, nabyła do swojego majątku odrębnego na wyłączną własność od Z [redacted] F [redacted] przysługujący mu udział wynoszący 1/2 części w tym lokalu. Z [redacted] F [redacted] zmarł w dniu [redacted] 2005 r.

Umową z dnia [redacted] 2012 r. sporządzoną przed asesorem notarialnym K [redacted] K [redacted] Repertorium [redacted] H [redacted] F [redacted] darowała H [redacted] F [redacted] lokal mieszkalny nr [redacted] wraz ze związanymi z nim prawami.

Obecnie dla przedmiotowego lokalu Sąd Rejonowy dla W [redacted] -M [redacted] w Warszawie prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielem jest H [redacted] F [redacted].

2.7. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa - Śródmieście z dnia [redacted] 1989 r., Nr [redacted] postanowiono o sprzedaniu J [redacted] L [redacted] lokalu mieszkalnego nr [redacted] położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu [redacted] 1990 r. poprzez zawarcie przed notariuszem Z [redacted] K [redacted] Repertorium [redacted] umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu mieszkalnego nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W[redacted] - M[redacted] w W[redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielem jest L[redacted] B[redacted].

2.8. Decyzją Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego Warszawa- Śródmieście z dnia [redacted] 1989 r., Nr [redacted] postanowiono o sprzedaży A[redacted] i R[redacted] B[redacted] i lokalu mieszkalnego nr [redacted] położonego w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Wykonanie powyższej decyzji nastąpiło w dniu 11 maja 1990 r. poprzez zawarcie przed notariuszem E[redacted] K[redacted], Repertorium [redacted], umowy sprzedaży przedmiotowego lokalu wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz umowy oddania udziału w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W[redacted]-M[redacted] w W[redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielami są: A[redacted] B[redacted] i P[redacted] 3

2.9. Umową z dnia [redacted] 1993 r., sporządzoną przed notariuszem K[redacted] N[redacted] Repertorium nr [redacted] Dzielnica Warszawa – Śródmieście sprzedała R[redacted] R[redacted] lokal mieszkalny nr [redacted] położony w budynku przy ul. Drewnianej 7 wraz z udziałem we współwłasności wszelkich urządzeń i innych części budynku, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, oraz oddała mu udział w użytkowaniu wieczystym na niniejszej działce.

Obecnie dla lokalu nr [redacted] Sąd Rejonowy dla W[redacted] - M[redacted] w W[redacted] prowadzi księgę wieczystą nr [redacted]. Jego właścicielem jest M[redacted] M[redacted]

3. Ogłoszenie o objęciu gruntu położonego przy ul. Drewnianej 7 w Warszawie.

3.1. Objęcie przedmiotowego gruntu w posiadanie przez gminę m.st. Warszawy nastąpiło na podstawie rozporządzenia Ministra Odbudowy z dnia 27 stycznia 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie obejmowania w posiadanie gruntów przez gminę m.st. Warszawy (Dz. U. z 1948 r. Nr 6, poz. 43; dalej: rozporządzenie z dnia 27 stycznia 1948 r.) w dniu 16 sierpnia 1948 r., tj. z dniem ukazania się w Dzienniku Urzędowym Nr 20 Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy ogłoszenia o objęciu w posiadanie tego gruntu.

4. Pierwotni właściciele nieruchomości i ich następca prawny.

4.1. Zgodnie z zaświadczeniem Sąd Rejonowy w Warszawie Oddział Ksiąg Wieczystych z dnia 14 października 1948 r., Nr 1000/48, właścicielami nieruchomości hipotecznej Nr 1000/48 byli Feliks R. i Hanna R. w częściach równych niepodzielnie na mocy aktu z dnia 15 stycznia 1925 r. za Nr.

4.2. Na mocy prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Warszawie z dnia 14 października 1992 r., sygn. akt 1000/92, stwierdzono, że spadek po Feliksie R. na podstawie ustawy nabyli: żona Hanna R. i wnuk Krzysztof R. po 1/2 części spadku każde z nich, natomiast spadek po Hannie R. na podstawie ustawy nabył w całości wnuk Krzysztof R.

5. Wniosek dekretowy.

5.1. Wniosek dekretowy został złożony w dniu 14 lutego 1949 r. przez Feliksa R. i Hannę R.

5.2. Obowiązujący w tym zakresie termin upłynął w dniu 16 lutego 1949 r.

6. Postępowanie w przedmiocie rozpoznania wniosku o przyznanie własności czasowej.

6.1. Orzeczeniem administracyjnym z dnia 14 października 1954 r., nr 1000/54, Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawa odmówiło Feliksowi R. i Hannie R. ustanowienia prawa własności czasowej do nieruchomości przy ul. Drewnianej 7, nr hip. 1000/48. Stwierdzono również, że budynek znajdujący się na tym gruncie przeszedł na własność Skarbu Państw. W jego uzasadnieniu wskazano na konieczność przejęcia tej posesji na cele publiczne.

6.2. Pismem z dnia 14 października 1954 r. Hanna R. zaskarżyła powyższe orzeczenie administracyjne, wnosząc o jego uchylenie.

W związku z powyższym, decyzją z dnia 14 października 1954 r., nr 1000/54 Ministerstwo Gospodarki Komunalnej utrzymało w mocy orzeczenie Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 14 października 1954 r. W jego treści wskazano na brak podstaw do zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia.

6.3. W dniu 2001 r. K R zwrócił się o stwierdzenie nieważności ww. orzeczenia administracyjnego z dnia 1954 r. Następnie w dniu 2001 r. wniósł o stwierdzenie nieważności ww. decyzji z dnia 1954 r.

Decyzją z dnia 2002 r., nr , Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast stwierdził, że decyzja Ministerstwa Gospodarki Komunalnej z dnia 1954 r., nr , oraz utrzymane tą decyzją orzeczenie administracyjne Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 1954 r., nr , w określonej w aktach notarialnych części dotyczącej sprzedanego lokalu nr w budynku przy ul. Drewnianej 7 oraz udziałów przypadających właścicielowi tego lokalu w części budynku i jego urządzeniach, które służą do wspólnego użytku ogółu mieszkańców, a także gruntu oddanego w użytkowanie wieczyste nabywcy tego lokalu, zostały wydane z naruszeniem prawa, a w pozostałej części stwierdził ich nieważność.

W jej uzasadnieniu wskazano, że przedmiotowe rozstrzygnięcia zostały wydane z rażącym naruszeniem: art. 7 ust. 2 Dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50 poz. 279; dalej: Dekret z dnia 26 października 1945 r.) oraz art. 44, art. 75 ust. 1 i 2 i art. 92 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. 1928 r. Nr 36, poz. 341). Podkreślono, że sprzedaż lokalu nr wraz z udziałami w budynku i oddaniem części gruntu w użytkowanie wieczyste spowodowała zaistnienie w sprawie nieodwracalnych skutków prawnych i nie pozwoliła na stwierdzenie nieważności w całości decyzji objętych wnioskiem.

6.4. Decyzją z dnia 2006 r., nr Prezydent m.st. Warszawy ustanowił na rzecz K R na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do gruntu stanowiącego działkę ewidencyjną nr w udziale 0,578 (pkt 1 decyzji). Ustalono z tego tytułu czynsz symboliczny w wysokości 1 632,04 zł netto (pkt 2 decyzji). Prezydent odmówił K R ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do gruntu niniejszej działki ewidencyjnej w udziale 0,405 (pkt 3 decyzji). Termin zawarcia umowy notarialnej ustanowienia użytkowania wieczystego miał zaś zostać wyznaczony po:

- a) wyłączeniu z decyzji Wojewody Warszawskiego nr z dnia 1992 r. w zakresie wyłączenia z niej (komunalizacji) niesprzedanej niepodzielnej części budynku mieszkalnego położonego przy ul. Drewnianej 7,
- b) dostarczeniu przez strony protokołu przejęcia w zarząd i administrację niesprzedanej części budynku znajdującego się na przedmiotowym gruncie od Zakładu Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy uwzględniającego ewentualne

rozliczenia za dokonanie przez ZGN remontów wykraczających poza zakres napraw bieżących (pkt 9 decyzji).

Jako strony decyzji wskazano: K. [imię] R. [nazwisko] (beneficjenta decyzji), M. [imię] B. [nazwisko] (właścicielkę lokalu nr [numer]), Z. [imię] i B. [imię] Ś. [nazwisko] (współwłaściciele lokalu nr 2), M. [imię] K. [nazwisko] -T. [nazwisko] (właścicielkę lokalu nr [numer]), J. [imię] P. [nazwisko] właściciela lokali nr [numer]), H. [imię] F. [nazwisko] (właścicielkę lokalu nr [numer] błędnie uznaną przez Prezydenta m.st. Warszawy za współwłaściciela lokalu), Z. [imię] F. [nazwisko] (błędnie uznanego przez Prezydenta m.st. Warszawy za współwłaściciela lokalu nr [numer]), A. [imię] i G. [imię] [nazwisko] (współwłaściciele lokalu nr [numer]), A. [imię] K. [nazwisko] (właścicielkę lokalu nr [numer]) i E. [imię] R. [nazwisko] -A. [nazwisko] (wówczas jedyną spadkobierczynią R. [nazwisko] - pierwszego właściciela lokalu nr [numer]).

6.5. Decyzją z dnia [data] 2006 r., nr [numer], Prezydent m.st. Warszawy ustanowił na rzecz K. [imię] R. [nazwisko] na 99 lat prawo użytkowania wieczystego do gruntu stanowiącego działki ewidencyjne nr [numer] i [numer] (pkt 1 i 2 decyzji). Ustalono z tego tytułu czynsze symboliczne w wysokości odpowiednio po 872,12 zł netto i 5 992,60 zł netto (pkt 3 i 4 decyzji).

6.6. W dniu [data] 2005 r. pełnomocnik K. [imię] R. [nazwisko] wniósł o przyznanie mu odszkodowania w związku z wyodrębnieniem własności 9 lokali znajdujących się w budynku przy ul. Drewnianej 7.

Decyzją z dnia [data] 2006 r., znak: [numer] Minister Transportu i Budownictwa odmówił przyznania K. [imię] R. [nazwisko] odszkodowania. W jego uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie udowodnił: istnienia związku przyczynowego pomiędzy wadliwymi decyzjami dekretoowymi a dochodzoną szkodą, oraz wartości poniesionej szkody.

6.7. W dniu [data] 2006 r. E. [imię] R. [nazwisko] -A. [nazwisko] wniosła odwołanie od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia [data] 2006 r., nr [numer], kwestionując m.in. wysokość udziału w prawie użytkowania wieczystego przyznanego K. [imię] R. [nazwisko] tą decyzją.

Postanowieniem z dnia [data] 2006 r., sygn. [numer], Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. [miasto] e na zasadzie art. 134 k.p.a. stwierdziło, że E. [imię] R. [nazwisko] A. [nazwisko] uchybiła terminowi do wniesienia odwołania od ww. decyzji Prezydenta st. Warszawy.

6.8. W dniu 5 października 2007 r. dokonano protokolarnego przekazania K. [imię] R. [nazwisko] i niesprzedanej części budynku (11 lokali) położonego przy ul. Drewnianej 7 na działce ewidencyjnej nr [numer].

6.9. W dniu 2007 r. przed notariuszem M. W. , Repertorium Miasto Stołeczne Warszawa zawarło z K. R. umowę ustanowienia użytkowania wieczystego w stosunku do gruntu stanowiącego działkę ewidencyjną nr i oraz do gruntu stanowiącego działkę ewidencyjną nr w udziale 0,578.

7. Zbycie praw do nieruchomości.

7.1. Umową z dnia 2007 r. sporządzoną przed asesorem notarialnym M. P.-B. Repertorium K. R. sprzedał J. I. za łączną kwotę 1 075 000 zł m.in.: udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Nadto K. R. w ramach tej umowy sprzedał H. B. za łączną kwotę 1 075 000 zł m.in.: udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7.

7.2. Umową z dnia 2013 r. sporządzoną przed notariuszem K. B. Repertorium H. B. sprzedała Z. B. udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7, za kwotę 1 075 000 zł.

7.3. Umową z dnia 2013 r. sporządzoną przed notariuszem E. K. Repertorium F. z siedzibą w W. udzieliła Z. B. pożyczkę w kwocie 1 232 000 zł. Z kolei w tym samym akcie Z. B. P. celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniósł na Spółkę udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr i w budynku stanowiącym

odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta miała być spłacona do dnia 30 marca 2014 r. wraz z odsetkami. F z siedzibą w W zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na Z B przedmiotowych praw w terminie 7 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty.

7.4. Umową z dnia 2013 r. sporządzoną przed notariuszem E K Repertorium , F z siedzibą w W udzieliła J L pożyczkę w kwocie 1 075 000 zł. Z kolei w tym samym akcie J L celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniósł na Spółkę udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta miała być spłacona do dnia 2014 r. wraz z odsetkami. F z siedzibą w W zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na J L przedmiotowych praw w terminie 7 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnych treści ksiąg wieczystych prowadzonych dla działek ewidencyjnych nr , i , dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.5. Umową z dnia 2014 r. sporządzoną przed notariuszem J S Repertorium , F z siedzibą w W w celu zabezpieczenia wykonania jej zobowiązań w stosunku do „L z siedzibą w W których łączną nominalną kwotę (należność główną) określono na 4 265 488,40 zł, przeniosła na rzecz tej drugiej Spółki m.in.: udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne nr i oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Termin spłacenia całości należności miał nastąpić po upływie 9 miesięcy od dnia 5 grudnia 2014 r. „I

z siedzibą w Warszawie zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na F z siedzibą w Warszawie m.in. ww. praw w terminie 7 dni od dnia uiszczenia ww. kwoty, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnych treści ksiąg wieczystych prowadzonych dla działek ewidencyjnych nr dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.6. Umową z dnia [redacted] 2015 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], F [redacted] siedzibą w W [redacted] przeniosła zwrrotnie na rzecz Z [redacted] B [redacted] udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne [redacted] i [redacted] oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Jako przyczynę zawarcia tej umowy wskazano całkowitą spłatę przez Z [redacted] B [redacted] pożyczki udzielonej mu przez Spółkę w dniu [redacted] i 2013 r.

7.7. Umową z dnia [redacted] 2015 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], „L [redacted] [redacted] z siedzibą w Warszawie przeniosła w trybie 453 k.c. na rzecz L [redacted] z siedzibą w W [redacted] udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne [redacted] i [redacted] oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Na tej samej zasadzie w przedmiotowym akcie Z [redacted] B [redacted] przeniósł na rzecz I [redacted] z siedzibą w W [redacted] udziały wynoszące po 1/2 części w prawach użytkowania wieczystego na gruntach obejmujących działki ewidencyjne [redacted] i [redacted] oraz udziały wynoszące po 289/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7.

Przeniesienia tych praw nastąpiły celem zwolnienia się ze zobowiązań wynikających z obowiązku opłacenia 28 obligacji na okaziciela o wartości 100 000 zł każda, a wyemitowanych w dniu [redacted] 2015 r. przez L [redacted] z siedzibą w W [redacted] „L [redacted] z siedzibą w W [redacted] i Z [redacted] B [redacted] mieli przy tym uprzednio objąć odpowiednio po 14 tych obligacji.

7.8. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem I [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted] P [redacted] K [redacted] udzielił L [redacted] siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie Spółka celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na P [redacted] K [redacted] udziały wynoszące po 40/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. P [redacted] K [redacted] zobowiązał się również do zwrotnego przeniesienia na Spółkę

przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.9. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], R [redacted] K [redacted] udzielił L [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 30 000 zł. Z kolei w tym samym akcie Spółka celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na R [redacted] K [redacted] udziały wynoszące po 72/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. F [redacted] K [redacted] zobowiązał się również do zwrotnego przeniesienia na Spółkę przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted], dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.10. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], P [redacted] W [redacted] udzielił L [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie Spółka celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na F [redacted] W [redacted] udziały wynoszące po 40/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. F [redacted] W [redacted] zobowiązał się również do zwrotnego przeniesienia na Spółkę przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted], dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.11. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted] Repertorium [redacted], D [redacted] d W [redacted] dzielił I [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie Spółka celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na D [redacted] W [redacted] udziały wynoszące po 34/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. D [redacted] W [redacted] zobowiązał się również do zwrotnego przeniesienia na Spółkę przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej

przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted], dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.12. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem F [redacted], Repertorium [redacted], In [redacted] z siedzibą w W [redacted] udzieliła I [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 30 000 zł. Z kolei w tym samym akcie L [redacted] z siedzibą w Warszawie celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na I [redacted] z siedzibą w Warszawie udziały wynoszące po 72/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr 30/2 i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia 1 kwietnia 2022 r. wraz z odsetkami. I [redacted] z siedzibą w Warszawie zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na L [redacted]

z siedzibą w Warszawie przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.13. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted], Repertorium [redacted], G. i C. [redacted] M. [redacted] z siedzibą w W [redacted] udzieliła L [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie L [redacted] z siedzibą w Warszawie celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na C [redacted] C [redacted] M [redacted] z siedzibą w W [redacted] udziały wynoszące po 34/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. C [redacted] C [redacted] M [redacted] z siedzibą w W [redacted] zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na I [redacted] z siedzibą w W [redacted] przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.14. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted], Repertorium [redacted], „L [redacted]” z siedzibą w Warszawie udzieliła I [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie I [redacted] z siedzibą w W [redacted] celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na „L [redacted] z siedzibą w W [redacted] udziały

wynoszące po 35/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. „L [redacted] z siedzibą w W [redacted] zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na L [redacted] z siedzibą w W [redacted] przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.15. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], G [redacted] C [redacted] M [redacted] z siedzibą w W [redacted] udzieliła L [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 20 000 zł. Z kolei w tym samym akcie L [redacted] z siedzibą w W [redacted] celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na G [redacted] i C [redacted] M [redacted]

z siedzibą w Warszawie udziały wnoszące po 24/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. G [redacted] C [redacted] M [redacted]

z siedzibą w Warszawie zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na L [redacted] z siedzibą w W [redacted] przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.16. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E [redacted] K [redacted], Repertorium [redacted], F [redacted] z siedzibą w Warszawie udzieliła L [redacted] z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 30 000 zł. Z kolei w tym samym akcie L [redacted] z siedzibą w Warszawie celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na F [redacted] z siedzibą w Warszawie udziały wnoszące po 80/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. F [redacted] z siedzibą w W [redacted] zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na L [redacted] z siedzibą w Warszawie przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi

wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

7.17. Umową z dnia [redacted] 2020 r. sporządzoną przed notariuszem E. [redacted] K. [redacted], Repertorium [redacted] O. D. [redacted], z siedzibą w W [redacted] udzieliła L [redacted], z siedzibą w W [redacted] pożyczkę w kwocie 30 000 zł. Z kolei w tym samym akcie L [redacted], z siedzibą w W [redacted]; celem zabezpieczenia spłaty tego zobowiązania przeniosła na C. D. [redacted], z siedzibą w Warszawie udziały wynoszące po 80/1000 części w prawie użytkowania wieczystego na gruncie obejmującym działkę ewidencyjną nr [redacted] i w budynku stanowiącym odrębny przedmiot własności, a położonym przy ul. Drewnianej 7. Pożyczka ta ma być spłacona do dnia [redacted] 2022 r. wraz z odsetkami. C. D. [redacted] z siedzibą w Warszawie zobowiązała się również do zwrotnego przeniesienia na L [redacted], z siedzibą w Warszawie przedmiotowych praw w terminie 14 dni od dnia uiszczenia kwoty pożyczki, nawet w razie jej przedterminowej spłaty. Jak wynika z aktualnej treści księgi wieczystej prowadzonej dla działki ewidencyjnej nr [redacted] dotychczas nie dokonano zwrotnego przeniesienia ww. praw.

8. Sytuacja lokatorów po reprivatyzacji nieruchomości.

8.1. W dacie wydawania przez Prezydenta m.st. Warszawy decyzji reprivatyzacyjnej co do działki ewidencyjnej nr [redacted] w zlokalizowanym na niej budynku znajdowało się jedenaście lokali mieszkalnych, które były zajmowane przez lokatorów.

8.2. Lokal nr [redacted] był formalnie zajmowany przez W [redacted] M [redacted]. Jednakże, jak wynika z jego oświadczeń z dnia [redacted] 2005 r., przebywał on już wówczas w Domu Pomocy Społecznej w G [redacted] K [redacted] i prosił administrację budynku o przejęcie tego mieszkania.

8.3. Lokal nr [redacted] był zajmowany przez E. [redacted] K [redacted]. W dniu [redacted] 2019 r. na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego przekazała ona przedmiotowe mieszkanie L [redacted] z siedzibą w W [redacted].

8.4. Lokal nr [redacted] był zajmowany przez S [redacted] R [redacted]. Jego rodzice zamieszkiwali w tym mieszkaniu od 1944 r. Odbudowy lokalu ze zniszczeń wojennych dokonał z własnych środków ojciec lokatora – A. [redacted] R [redacted] na podstawie udzielonego mu pozwolenia z dnia [redacted] 1946 r.

Jak wynika z pisemnych zeznań S [redacted] R [redacted] starał się on o wykupienie przedmiotowego mieszkania. Jednakże w piśmie z dnia [redacted] 2007 r. Administracja

Domów Mieszkalnych poinformowała go, iż z dniem 2007 r. zaprzestała administrowania lokalami w budynku ze względu na przekazanie ich K. R.

W dniu 2008 r. właściciel lokalu wypowiedział wysokość czynszu najmu z 2,49 zł/m² na 12,49 zł/m², a podwyżkę tę lokator uznał za „drastyczną”.

Sąd Rejonowy w W oddalił przy tym wyrokiem z dnia 2008 r., sygn. akt , powództwo S i R przeciwko J L i K R o ustalenie innego terminu wypowiedzenia czynszu najmu. Ten sam Sąd wyrokiem z dnia 2012 r., sygn. akt , oddalił jego powództwo przeciwko J L i H B o ustalenie nieważności wypowiedzenia wysokości czynszu najmu oświadczeniami z dnia 14 stycznia 2008 r. i 10 kwietnia 2008 r., ewentualnie o ustalenie bezskuteczności tych oświadczeń.

8.5. Lokal nr był zajmowany przez S W związku z podwyżkami czynszu zwróciła się ona pisemnie do I o wyrozumiałość w tym względzie ze względu na swą trudną sytuację materialną i życiową.

8.6. Lokal nr był zajmowany przez E Ś . Jej rodzina zamieszkiwała w tym lokalu od 1946 r i własnym kosztem odbudowała go w związku ze zniszczeniami wojennymi. Do 2007 r. uiszczala ona czynsz w wysokości 444,30 zł miesięcznie, natomiast od 2016 r. w kwocie 1 404,73 zł miesięcznie. Podwyżka ta została uznana przez lokatorkę za znaczną. Od dnia 2020 r. wynajmuje ona lokal nr

8.7. Lokal nr był zajmowany przez E G Lokatorka zeznała, że w piśmie z dnia 2015 r. została poinformowana o zmianie właściciela budynku przy ul. Drewnianej 7. Od tego dnia była ona w różny sposób nękana celem zmuszenia jej do opuszczenia lokalu. Zachowania te polegały na: nieremontowaniu klatki schodowej, utrzymywaniu na niej stanu zabrudzenia oraz kierowaniem gróźb: zmiany bez jej woli zamka do mieszkania, odcięcia prądu, dokwaterowania innej osoby lub zastosowania przemocy fizycznej.

E C opuściła przedmiotowe mieszkanie na podstawie umowy zawartej w dniu 2015 r. z L iedzibą w W

8.8. Lokal nr był zajmowany przez H i E i K i. Oświadczeniem z dnia a 2008 r. wypowiedziano im czynsz wraz z innymi opłatami, ustalając je na łączną kwotę 401,43 zł. Lokatorzy uznali tę podwyżkę za znaczną. Obecnie uiszczają oni należności w wysokości 773,84 zł miesięcznie. Nie mogą oni również korzystać z przylegającego do lokalu balkonu ze względu na jego zły stan techniczny.

8.9. Lokal nr ... był zajmowany przez L ... S ... Po jego śmierci mieszkanie to zostało przekazane J ... L ... i F ... : B ... na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego z dnia ... 2010 r. przez córkę lokatora – E ... U ...

8.10. Lokal nr ... był zajmowany przez L ... G ... lokal nr ... przez W ... I ... , a lokal nr ... przez A ... R ...

9. Stosunki własnościowe na działkach ewidencyjnych nr

9.1. Nieruchomość położona przy ul. Drewnianej 7 w Warszawie została objęta działaniem Dekretu z dnia 26 października 1945 r. i na podstawie jego art. 1 z dniem wejścia w życie Dekretu, to jest w dniu 21 listopada 1945 r., grunty przy tej ulicy przeszły na własność Gminy Miasta Stołecznego Warszawy.

9.2. Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. z 1950 r. Nr 14, poz. 130 z późn. zm.) z dniem 13 kwietnia 1950 r. własność gruntów przy ul. Drewnianej 7 przeszła na rzecz Skarbu Państwa.

9.3. Decyzją z dnia ... 1992 r., nr ... , Wojewoda Warszawski stwierdził nabycie przez Dzielnicę Gminę Warszawa – Śródmieście z mocy prawa w dniu ... 1990 r. nieodpłatnie własności nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, a stanowiącej działkę ewidencyjną nr ...

9.4. Decyzją z dnia ... 1992 r., nr ... Wojewoda Warszawski stwierdził nabycie przez Dzielnicę Gminę Warszawa – Śródmieście z mocy prawa w dniu ... 1990 r. nieodpłatnie własności nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, a stanowiącej działkę ewidencyjną nr ...

9.5. Decyzją z dnia ... 1992 r., nr ... Wojewoda Warszawski stwierdził nabycie przez Dzielnicę Gminę Warszawa – Śródmieście z mocy prawa w dniu ... 1990 r. nieodpłatnie własności nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, a stanowiącej działkę ewidencyjną nr ...

9.6. Decyzją z dnia ... 2007 r., nr ... , Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji stwierdził nieważność decyzji Wojewody Warszawskiego z dnia ... 1992 r., Nr ... w części dotyczącej stwierdzenia nabycia przez Gminę – Dzielnicę Warszawa Śródmieście udziału wynoszącego 0,578 niepodzielnej części budynku mieszkalnego, który znajduje się na nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Drewnianej 7, oznaczonej w ewidencji gruntów obręb ... jako działka nr ... W jej uzasadnieniu jako przyczynę

wydania tego rozstrzygnięcia wskazano fakt wydania przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast decyzji z dnia 2002 r., nr

Powyższy stan faktyczny Komisja ustaliła na podstawie: akt zgromadzonych w sprawach sygn.: KR VI S 55/17 (4 tomy), KR VI R 50/19 (3 tomy), KR VI R 51/19 (2 tomy), KR VI RS 50/19/1 (1 tom), KR VI RS 51/19/1 (1 tom), akt udostępnionych przez Urząd m.st. Warszawy dot. nieruchomości położonej przy ul. Drewnianej 7 (4 tomy), akt Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. sygn. i (1 tom), akt Sądu Okręgowego w W. sygn. (2 tomy), akt Prokuratury Regionalnej we W. sygn. (3 tomy), akt Ministerstwa Rozwoju znak: (1 tom), akt KW nr (2 tomy), akt KW (1 tom), akta KW (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt KW nr (1 tom), akt hipotecznych Nr (2 tomy), dokumentacji dotyczącej lokali nr: w budynku przy ul. Drewnianej 7 (11 plików) oraz uwierzytelnionych kserokopii akt Sądu Rejonowego " w W. : sygn. aka , 4 tomy) i (1 tom).

III.

Po rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego Komisja zważyła, co następuje:

1. Skierowanie decyzji z dnia 2006 r., nr do osoby niebędącej stroną.

1.1. Stosownie do treści art. 28 k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

1.2. Pojęcie strony, jakim posługuje się art. 28 k.p.a. może być wyprowadzone tylko z przepisów prawa materialnego, czyli z normy prawnej, która stanowi podstawę ustalenia uprawnienia lub obowiązku (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19

stycznia 1995 r. I SA 1326/93). W niniejsze sprawie przepisem tego rodzaju jest art. 7 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1945 r. oraz art. 140 § 1 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740, dalej: k.c.). Zgodnie z treścią pierwszego z nich dotychczasowy właściciel gruntu, prawni następcy właściciela, będący w posiadaniu gruntu, lub osoby prawa jego reprezentujące, a jeżeli chodzi o grunty oddane na podstawie obowiązujących przepisów w zarząd i użytkowanie - użytkownicy gruntu mogą w ciągu 6 miesięcy od dnia objęcia w posiadanie gruntu przez gminę zgłosić wniosek o przyznanie na tym gruncie jego dotychczasowemu właścicielowi prawa wieczystej dzierżawy z czynszem symbolicznym lub prawa zabudowy za opłatą symboliczną. W myśl zaś art. 140 k.c. w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.

1.3. Jak przy tym wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 lutego 2018 r., sygn. akt I SA/Wa 1763/17, właściciele samodzielnych lokali mają status strony w postępowaniach dotyczących ustanowienia na rzecz byłych właścicieli (ich spadkobierców) prawa użytkowania wieczystego w trybie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy. Obowiązujące prawo na podstawie art. 140 § 1 k.c. w równym stopniu chroni zarówno interesy dawnych właścicieli nieruchomości warszawskich, dochodzących w postępowaniu administracyjnym roszczeń dekretowych jak i osób, które w późniejszym czasie nabyły od Skarbu Państwa własność nieruchomości. Pozbawienie legitymacji prawnej właścicieli samodzielnych lokali, oprócz naruszenia norm prawa materialnego, godziłoby również w konstytucyjną zasadę równości (art. 32 ust. 1 Konstytucji RP) oraz zasadę ochrony własności (art. 64 ust. 1 Konstytucji RP).

1.4. Zgodnie z art. 156 §1 pkt 4 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która m.in. została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie.

1.5. Przyczyna nieważności uregulowana w art. 156 §1 pkt 4 k.p.a. nie dotyczy przy tym omyłki w doręczeniu decyzji, lecz zwrócenia się do adresata decyzji z zamiarem ukształtowania przez organ jego sytuacji prawnej (por. M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el., 2021). Adresat decyzji musi być stroną postępowania, a decyzja ma dotyczyć jego interesu prawnego lub obowiązku. Jest zatem konieczne skierowanie decyzji do wszystkich stron postępowania oraz wyłącznie do nich (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 lutego 2001 r., IV SA 2450/98, „Wspólnota”

2001, nr 8, s. 50; i wyrok tego Sądu z 20 sierpnia 1999 r., IV SA 1217/97, LEX nr 47879). Skierowanie decyzji administracyjnej do osoby niebędącej stroną należy rozumieć jako równoważne ze zwróceniem się z decyzją do osoby, dla której nie była ona przeznaczona (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2079/11). Zatem kwalifikowana wada prawna decyzji, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a., przesądzająca o nieprawidłowym ukształtowaniu stosunku prawnego, będzie zachodzić wówczas, gdy podmiot, do którego skierowano decyzję, nie miał przymiotu strony postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a., a mimo to został przez organ administracji publicznej potraktowany jako strona tegoż postępowania (por. też wyrok NSA z 24.05.2007 r., II GSK 400/06). Innymi słowy użyte w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. sformułowanie „osoba niebędąca stroną” powinno być interpretowane zgodnie z art. 28 k.p.a. oraz 107 §1 k.p.a., wskazującym, że elementem obligatoryjnym decyzji jest oznaczenie strony lub stron (por. M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el., 2021).

1.6. Omawiana przyczyna nieważności znajduje zastosowanie m.in. wówczas, gdy wobec danej osoby można było wydać tego typu decyzję wcześniej, np. do byłego użytkownika, byłego właściciela, bądź gdy organ mylnie ustalił stosunki między podmiotami pewnych czynności (np. pełnomocnictwo czy przypadek użytkownika niebędącego zarządcą ani inwestorem) (por. M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el., 2021). Potwierdził to Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 26 stycznia 1995 r., sygn. akt I SA 1909/93, wskazał, że w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji o oddaniu w użytkowanie wieczyste gruntu, wszczętym po przeniesieniu przez użytkownika wieczystego swych praw na inną osobę, stroną postępowania prowadzonego w trybie art. 157 §2 jest ta osoba. Prowadzenie postępowania w tej sytuacji z udziałem użytkownika wieczystego wskazanego w decyzji o oddaniu działki w użytkowanie, a następnie skierowanie do niego decyzji wydanej na podstawie art. 157 §1 i 2 k.p.a. wyczerpuje przesłankę nieważności decyzji określoną w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a.

1.7. Przedkładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż pierwotnymi współwłaścicielami lokalu mieszkalnego nr ... w budynku przy ul. Drewnianej 7 w Warszawie byli Z ... i H ... F ... Jednakże umową z dnia2004 r. dokonali oni zniesienia współwłasności majątku dorobkowego, w ten sposób że H ... F ... posiadając już udział wynoszący ½ części w przedmiotowym lokalu, nabyła do swojego majątku odrębnego na wyłączną własność od Z ... F ... przysługujący mu udział wynoszący ½ części w tym lokalu. Tym samym stała się ona jego wyłącznym właścicielem. Okoliczność ta

została jednak zignorowana przez Prezydenta m.st. Warszawy. W decyzji z dnia 2006 r., nr ZI F potraktowano jako stronę postępowania. Przyjęto bowiem, że ciągle jest on współwłaścicielem lokalu nr i m.in. skierowano do niego niniejszy akt administracyjny.

1.8. W tym stanie rzeczy przyjęć należało, że w dniu wydania decyzji z dnia 2006 r. z F niebędącemu współwłaścicielem lokalu oraz współużytkownikiem wieczystym gruntu na działce ewidencyjnej nr , nie przysługiwały prawa przewidziane przez art. 140 § 1 k.c. Zatem w oparciu o ten przepis, jak również art. 28 k.p.a. i art. 7 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1945 r., niemożliwym było przypisanie mu statusu strony omawianego postępowania reprivatyzacyjnego. Pomimo to Prezydent m.st. Warszawy zajął odmienne stanowisko. Tym samym, wydając omawianą decyzję reprivatyzacyjną, zwrócił się do Z F jako do adresata decyzji z zamiarem ukształtowania jego sytuacji prawnej. Inaczej ujmując, organ zmierzał poprzez wydanie omawianego aktu do ukształtowania praw Z F w sytuacji gdy prawa te mu nie przysługiwały, oraz do ukształtowania obowiązków, które na nim nie spoczywały. Tego rodzaju stan rzeczy wskazywał zaś jednoznacznie na zaistnienie w niniejszej sprawie wady przewidzianej w art. 156 §1 pkt 4 k.p.a.

1.9. Na marginesie powyższych rozważań wskazać należy, że nawet w razie niepodzielenia niniejszego stanowiska Komisji opisany stan faktyczny wskazuje na naruszenie art. 28 k.p.a. w zw. z art. 140 § 1 k.c. i art. 7 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1945 r. poprzez uznanie Z F stroną postępowania.

2. Wydanie decyzji z dnia 2006 r., nr w części dotyczącej jej pkt 9a oraz 9b bez podstawy prawnej.

2.1. Stosownie do treści art. 156 §1 pkt 2 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która m.in. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

2.2. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym doktrynie, podstawą prawną decyzji może być wyłącznie norma materialna prawa, ustanowiona przepisem powszechnie obowiązującym. Wydanie decyzji bez podstawy prawnej oznacza zatem, że decyzja nie ma podstawy w żadnym powszechnie obowiązującym przepisie prawnym o charakterze materialnym, zawartym w ustawie lub w akcie wydanym z wyraźnego upoważnienia ustawowego (P. M. Przybysz; Komentarz aktualizowany do art. 156 k.p.a. 2019.01.01, LEX/el.,

2019). W doktrynie prezentowany jest również pogląd, wedle którego przez decyzję wydaną bez podstawy prawnej rozumie się decyzję, która została wydana w sytuacji, gdy brak było w przepisach prawa powszechnie obowiązującego właściwej materialnej lub formalnej podstawy do dokonania rozstrzygnięcia w drodze decyzji administracyjnej (Komentarz do art. 156 k.p.a. red. Wierzbowski 2019, wyd. 27, K. Glibowski). Jak zaś wskazano w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 kwietnia 2018 r. - sygn. akt II GSK 1800/16 - „przesłanka braku podstawy prawnej jest spełniona, gdy przepisy prawa powszechnie obowiązującego nie zawierają podstawy wydania decyzji administracyjnej. Brak ten musi mieć charakter obiektywny. Rdzeń znaczenia pojęcia „decyzja wydana bez podstawy prawnej” jest jednoznaczny, bo albo nie ma przepisu prawnego, który umocowuje administrację publiczną do działania, albo też przepis jest, ale nie spełnia wymagań podstawy prawnej działania organów tej administracji, polegającego na wydawaniu decyzji administracyjnych i postanowień, rozumianych jako indywidualne akty administracyjne zewnętrzne”.

2.2. W dalszej kolejności wskazać należy, że już w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1364/09, podkreślono, iż użytkowanie wieczyste jest instytucją prawa cywilnego, a zatem przepisy Kodeksu cywilnego powinny służyć do określania warunków zawarcia umowy ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego.

2.3. Rozwinięcie tej tezy można przy tym znaleźć w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2017 r., sygn. akt I SA/Wa 999/17. W przedmiotowej sprawie, Sąd ten ocenił skuteczność zastrzeżenia w decyzji reprivatyzacyjnej wydanej na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. postanowienia (pkt VI podpunkt 2), które stanowiło, że „w umowie o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste (...) nabywcy złożą oświadczenie o ustanowieniu nieodpłatnie na czas nieoznaczony ograniczonego prawa rzeczowego tj. prawa użytkowania na rzecz (...) w związku z budową i istnieniem tunelu metra, które polegać będzie na prawie do wyłącznego użytkowania, rozporządzania urządzeniami metra, dostępu do wybudowanych urządzeń w celu ich utrzymania, konserwacji, remontów, modernizacji oraz usuwania awarii i zagrożeń w korzystaniu, dokonywaniu napraw, przebudowy i rozbudowy tunelu metra, oraz zobowiązań się do niedokonywania zmian w zakresie lokalizacji i posadowienia elementów naziemnych i podziemnych związanych z infrastrukturą metra zlokalizowanych na gruncie oddawanym w użytkowanie wieczyste oraz niezgłaszania w przyszłości żadnych roszczeń wynikających z istnienia oraz oddziaływania linii metra, a także zagwarantowania użytkownikowi prawa do

3.1. Komisja, dostrzegając powyższe nieprawidłowości, uznała, że decyzja Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 2006 r. została wydana z naruszeniem prawa.

3.2. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w wyniku postępowania rozpoznawczego Komisja wydaje decyzję, w której w razie, gdy decyzja reprivatyzacyjna wywołała nieodwracalne skutki prawne, stwierdza wydanie tej decyzji z naruszeniem prawa i wskazuje okoliczności, z powodu których nie można jej uchylić.

3.3. Według Komisji, w sprawie zostały zrealizowane przesłanki z art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

Jak bowiem stwierdzono powyżej, po pierwsze, w rozpoznawanym przypadku Prezydent m.st. Warszawy skierował decyzję reprivatyzacyjną do podmiotu niebędącego stroną.

Po drugie, zamieszczenie w/w dodatkowych punktów w osnowie decyzji reprivatyzacyjnej nastąpiło bez przepisów spełniających wymagania podstawy prawnej działania organu administracyjnego.

3.4. Jednakże, w ocenie Komisji, nie można stwierdzić nieważności decyzji z dnia 2006 r. Wynika to z faktu, iż wywołała ona nieodwracalne skutki prawne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 2017 r. W myśl wskazanego przepisu, przez nieodwracalne skutki prawne należy rozumieć stan prawny powstały wskutek przeniesienia prawa własności albo prawa użytkowania wieczystego nieruchomości warszawskiej na osobę trzecią, o ile nie nastąpiło ono nieodpłatnie lub na rzecz nabywcy działającego w złej wierze, lub zagospodarowania nieruchomości warszawskiej na cele publiczne, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11 i 234). Wskazana definicja zawiera w sobie dwa elementy, z których jeden konstytuuje zasadę, a drugi wyjątek od niej. Pierwszy określa czynność prawną w postaci przeniesienia własności lub użytkowania wieczystego na rzecz osoby trzeciej, która co do zasady przesądza o nieodwracalności skutków prawnych. Drugi natomiast statuuje wyjątki od wymienionej zasady. Analiza treści wskazanego przepisu prowadzi do wniosku, że nie można przyjąć istnienia nieodwracalności skutków prawnych, jeśli nabywca nabył rzecz nieodpłatnie albo nabycie nastąpiło w złej wierze.

3.5. Pojęcie „nieodwracalności skutku prawnego” w prawie administracyjnym odnosi się do takich następstw decyzji administracyjnej (reprivatyzacyjnej), w których brak jest możliwości odmiennego ukształtowania sytuacji prawnej jednostki od tej, będącej następstwem decyzji administracyjnej, co wyklucza powrót do stanu poprzedniego (B. Adamiak, Glosa do uchwały SN z 28 maja 1992 r., III AZP 4/92, OSP 1993, nr 5, poz. 104, P. Przybysz, Kodeks

postępowania administracyjnego, Warszawa 2017). Funkcjonuje ono na gruncie art. 156 k.p.a. i stanowi przesłankę negatywną, która wyłącza stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej, pomimo istnienia wad kwalifikowanych określonych w art. 156 § 1, 3, 4, 7 k.p.a. Nieodwracalność skutków prawnych wynika z następczej w stosunku do uprzedniej decyzji administracyjnej czynności prawnej, nie dotyczy natomiast skutków wynikających z samego faktu wydania decyzji (M. Wincenciak, O tzw. „nieodwracalnych skutkach prawnych” decyzji administracyjnej [w:] Kodyfikacja Postępowania Administracyjnego. Na 50-lecie kpa, red. J. Niczyporuk, Lublin 2010, s. 901-902).

W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się przy tym, że „zawarcie umowy notarialnej i przeniesienie własności nieruchomości będące wynikiem wydania wadliwej decyzji administracyjnej dotyczącej sprzedaży nieruchomości powoduje powstanie nieodwracalnych skutków prawnych” (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22.01.1998 r., I SA 1226/96; z dnia 14.01.1998 r., V SA 432/96; teza druga uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28.05.1992 r., III AZP 4/92; B. Adamiak, Głosa do uchwały SN z dnia 28 maja 1992 r., III AZP 4/92).

Tak więc, co do zasady przeniesienie prawa własności lub prawa użytkownika wieczystego na rzecz osoby trzeciej przesądza w związku z tym o nieodwracalności skutków prawnych. Wyjątek dotyczy natomiast m.in. sytuacji, gdy nabywca działał w złej wierze. (A. Pawlyta, Komentarz do art. 2 ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, LEX/el., 2018).

3.6. W przedmiotowej sprawie, w konsekwencji wydania decyzji reprivatyzacyjnej doszło do zbycia przez beneficjenta praw użytkownika wieczystego na gruntach trzech ww. działek ewidencyjnych i nie nastąpiło to pod tytułem darmym. W dniu 2007 r. K R sprzedał bowiem J L i H B udziały w tych prawach za łączną kwotę 2 150 000 zł. Następnie H F i J L odpłatnie zbyli te prawa odpowiednio umowami zawartymi w dniach 2013 r. i 2013 r. na rzecz Z B i F z siedzibą w W którzy z kolei odpłatnie rozporządzali tymi prawami na rzecz dalszych stron postępowania, co zostało już szczegółowo opisane.

3.7. Podsumowując, wobec przytoczonych powyżej okoliczności, wskutek przeniesienia praw użytkownika wieczystego w na osoby trzecie, zaszły nieodwracalne skutki prawne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. To zaś obligowało Komisję do stwierdzenia wydania decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 2006 r. z naruszeniem prawa, a nie stwierdzenia jej nieważności.

4.1. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w wyniku postępowania rozpoznawczego Komisja wydaje decyzję, w której m.in. utrzymuje w mocy decyzję reprivatyzacyjną.

4.2. Zwrot „utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję” ma charakter skrótowego wyrażającego zasadę, że nowe, powtórne rozstrzygnięcie Komisji jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu, który wydał ostateczną decyzję reprivatyzacyjną (por. G. Łaszczyca, Cz. Martysz, A. Matan, Komentarz do art. 138 k.p.a. [w:] G. Łaszczyca, A. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, t. II, wyd. II, Komentarz do art. 104–269, Warszawa 2007). Ten skrót myślowy oznacza zatem, iż Komisja doszła w wyniku swojego postępowania w sprawie do takiej konkluzji, jak organ administracji, który wydał decyzję reprivatyzacyjną. „Utrzymanie w mocy” nie jest jedynie efektem kontroli decyzji reprivatyzacyjnej jaką dokonuje Komisja, ale wynika z przeprowadzonego zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej nowego postępowania w sprawie, a decyzja Komisji ma charakter merytoryczny. Komisja „utrzymuje w mocy” decyzję reprivatyzacyjną nie z powodu jej zalet, ale dlatego, że doszedł do takiego samego rozstrzygnięcia (por. wyrok WSA w Krakowie z 27.01.2016 r., I SA/Kr 1803/15, LEX nr 2026722). Utrzymać w mocy decyzję, to znaczy utrzymać w mocy jej podstawy, konieczny element, jakim jest rozstrzygnięcie. W rozstrzygnięciu (osnowie) decyzji zostaje bowiem wyrażona wola organu administracji załatwiającego sprawę w tej formie (por. wyrok NSA z 6.10.2000 r., V SA 481/00, LEX nr 50115).

4.3. Komisja wydaje decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji organu, który wydał ostateczną decyzję reprivatyzacyjną, jeśli rozstrzygnięcie tego organu jest prawidłowe pod kątem nie tylko zgodności z prawem, ale także z punktu widzenia jego celowości i słuszności (por. wyrok NSA z 14.01.1993 r., SA/Wr 1384/92, CBOSA). Badanie sprawy z punktu widzenia celowości i słuszności wynika z faktu, że Komisja jest obowiązana rozstrzygać merytorycznie sprawę administracyjną.

4.5. Stosownie do treści art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2-4 (tj. m.in.: uchyla decyzję reprivatyzacyjną, stwierdza jej nieważność, stwierdza wydanie jej z naruszeniem prawa) jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) decyzja reprivatyzacyjna została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji reprivatyzacyjnej, nieznane organowi, który ją wydał;
- 4) decyzja reprivatyzacyjna została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa;
 - 4a) stwierdzono inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy, w szczególności jeżeli stroną postępowania o wydanie decyzji reprivatyzacyjnej była osoba, która nie była osobą uprawnioną w rozumieniu art. 7 ust. 1 dekretu, osobę uprawnioną reprezentował kurator ustanowiony dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, a nie było podstaw do jego ustanowienia, ustanowiono kuratora spadku działającego w imieniu osoby nieżyjącej lub z naruszeniem przepisów o dziedziczeniu, w tym przepisów dotyczących dziedziczenia spadków wakujących lub nieobjętych, lub stwierdzono naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy;
 - 4b) decyzja reprivatyzacyjna została wydana pomimo nieustalenia posiadania nieruchomości warszawskiej przez dotychczasowego właściciela lub jego następców prawnych, o którym mowa w art. 7 ust. 1 dekretu;
- 5) przeniesienie roszczeń do nieruchomości warszawskiej było rażąco sprzeczne z interesem społecznym, w szczególności jeżeli nastąpiło w zamian za świadczenie wzajemne rażąco niewspółmierne do wartości nieruchomości warszawskiej
- 6) wydanie decyzji reprivatyzacyjnej doprowadziło do skutków rażąco sprzecznych z interesem społecznym lub skutków sprzecznych z celem, dla którego ustanowiono użytkowanie wieczyste, w szczególności do zastosowania uporczywie lub w sposób istotnie utrudniający korzystanie z lokalu w nieruchomości warszawskiej groźby bezprawnej, przemocy wobec osoby lub przemocy innego rodzaju w stosunku do osoby zajmującej ten lokal;
- 7) decyzja reprivatyzacyjna została wydana pomimo przyznania, na podstawie przepisów odrębnych, świadczenia w związku z przejściem własności nieruchomości;
- 8) decyzja reprivatyzacyjna dotyczy osoby prawnej powstałej przed dniem 1 września 1939 r., której akcje lub udziały objęto w sposób niezgodny z prawem.

4.6. W niniejszej sprawie Komisja zebrała cały wymagany materiał dowodowy pozwalający na ustalenie stanu faktycznego. Analiza dowodów nie pozwalała przy tym na przyjęcie, iż, wydając przedmiotową decyzję reprivatyzacyjną, Prezydent m.st. Warszawy

naruszył art. 7 Dekretu z dnia 26 października 1945 r. F i H R byli bowiem właścicielami hipotecznymi nieruchomości położonej przy ul. Drewnianej 7, w wymaganym terminie złożyli wniosek o przyznanie im prawa użytkowania wieczystego, K R jest ich jedynym następcą prawnym, a w dniu 2006 r. nieruchomość nie był objęta jakimikolwiek planem zagospodarowania przestrzennego.

4.7. Komisja nie stwierdziła również, aby w sprawie zaistniały okoliczności przewidziane przez art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., w tym aby naruszono przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Tym bardziej nie zachodziła możliwość kwestionowania omawianego aktu administracyjnego z punktu widzenia celowości i słuszności.

5. Strony.

5.1. Zasadą jest, iż ustalenie interesu prawnego w postępowaniu administracyjnym następuje w toku postępowania, przy zachowaniu reguł prawa obrony przyznanej przepisami prawa procesowego. Interes prawny ma strona (strony) postępowania reprivatyzacyjnego, ale również jednostki, których pozbawiono prawa do udziału w postępowaniu zwykłym oraz jednostki, których interes prawny wynika z następstwa prawnego, zarówno co do stron uczestniczących w postępowaniu, jak i pozbawionych tego udziału (por. wyrok NSA z 10 lutego 2009 r. sygn. akt I OSK 329/08).

5.2. Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 28 k.p.a. wskazać należy, że stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

5.3. Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Komisja o wszczęciu postępowania rozpoznawczego zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Z treści cytowanego przepisu wynika, że stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją jest m.st. Warszawa reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy. Za strony postępowania przyjęto również: L . z siedzibą w W , A B , P B , D , E , H , M M M P J: P K R B Ś b M Ż , następców prawnych Z Ś I ; siedzibą w W , G C M z siedzibą w W

„L... z siedzibą w W. G C M
... z siedzibą w W. F... z siedzibą w W , T O D
... z siedzibą w W P K , R K , P W
i D W .

6. Konkluzja.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności, Komisja orzekła jak na wstępie, na podstawie: art. 29 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 156 §1 pkt 2 i 4 kpa w zw. z art. 38 ust. 1 i art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., a także na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

Przewodniczący Komisji
Sebastian Kaleta

Pouczenie:

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna (art. 16 k.p.a.). Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, za pośrednictwem Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 52 § 1 p.p.s.a., art. 53 § 1 p.p.s.a oraz art. 54 § 1 p.p.s.a). Skarga powinna czynić zadość wymogom określonym w art. 57 p.p.s.a. Do skargi należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom (w tym dla tut. organu), a ponadto jeżeli w Sądzie nie złożono załączników w oryginale po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a.).

2. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 200 (dwieście) zł zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

3. W myśl zaś art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 p.p.s.a.). Zgodnie zaś z art. 244

§ 1 p.p.s.a. prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Z uwagi na to, że doręczenie decyzji następuje w formie publicznego ogłoszenia na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a. Komisja informuje, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę administracyjno-biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.

5. W myśl zaś art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.